

Χόρευε με τὸ κουτί,
χόρευε με τὸ ταγάρι,
βλέπε και τὸν γκαμηλιάρη,
κι' ὁ χορὸς κλάει κρατεί.

Πόσοι δὲν οἱ νέμονται,
τὴ κουρέλια κρέμονται...
ντόπια ξένια τὰ κυττοῦν,
κι' ὄλοι τὰ χειροκροτοῦν.

Τι χαράς πολλαίς και γέλοισ
γιὰ τὰ τόσα σου κουρέλια...
χόρευε, κυρά μαριόλα...
μὲ χοροὺς θά γίνουιν εἰλα.

Πήδα, φοδόνικνε, γαιουρά...
εὐ καθ' ἔλιον τὸν καιρὸν
μθεῖνς πάντοτε κυρία
και βασιλίσσα χοροῦν.

Μόνος ὁ χορὸς τιμὴ σου...
ἴσο, ντόπιο τὸ κορμί σου,
και μὴν τὸ κρατῆς κυριεῖ.

Γέλα, μύθων Χαλιμα,
χόρευε καρταλαμα,
πυρριχίαις και σιουρέ.

Γιὰ νὰ λέν εἶδη κι' ἄλλοδ
θαυμαστοί σου πλογοροί:
κύταξε τὴν κουρέλιου
πὺς χοροῖται λιγορή.

Χόρευε, κυρά, 'σταὸς κίμουε,
χόρευε 'σταὸς θησαυροῦς,
κι' ὄλο χύμα μὲς 'σταὸς ὀρόμουε
μὲ τῆς φοκίταις τοῦς σταυροῦς.

Νὰ τοῦς πέρνουιν ὄχαις κἀπὸ
δοσι φέγουιν τὴν βουλεῖα
κι' ὄσοι βάζουιν γιὰ τὸν τόπο
'στὴν ἀγγάρεμα τὰ σκυλιεῖα.

Χόρευε, κουρέλια κομῆνη,
'μπρός 'στὴν πόρτα τῆς Βουλιεῖς,
κι' ὄσοις ἴραθε νὰ μῆνη
θρωμεροῦς και κουρέλιεῖς.

Κι' ἂν τὸν νάσουιν μὲ στολιβεῖα,
κι' ἂν τοῦ βάλουιν βακτιλιδιεῖα,
κι' ἂν τὸν κάνουιν Βασιληῖα.

Τούτοις πάντοτε θά ὄλην
τὸ καλῆ τοῦ τὸ κουρέλιε
και τὴν λέρα τὴν παλῆε.

**Ὁ Φασιουλάε με χοροῖτα
πρὸ τῆς Βουλιεῖς τὴν σταματεῖ**

Καλῶς 'στὴν τὴν Ἀποκριὰ μὲ βρόντους, μὲ νταούλια,
οἱ ὄχεται μετὰ χαράς
κάθε μεγάλος μωκοροῦς
ἐπάνω ο' αὐτοκίνητα και γαιδοურიδων καποούλια.

Καλῶς 'στὴν τὴν Ἀποκριὰ 'στὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων,
ποῦ δὲν εὐρίσκονται κουτοί
και πνεύματος ἐπικρατεί
σάχλα και τῶν γονέων.

Βασιλίσσα 'στὴν γέλλα,
μὲς 'σταὸς κλεινὸς μὲς εἰλα
νὰ ὄρης τὴν πακαρέλια.

Ὁ Ράλλης δὲν τὴν ἔφερε τὴν ὄβλια ν' ἀποκρέψη
κι' ἔκαινος μὲς τὴν ἔφερε μὲ λόγια νὰ μὲς ρέψη.
Ὁ Ράλλης φώναξε γι' αὐτὴν, ὁ Ράλλης πῆρε φόρα,
κι' ὁ Κόντες ὄβλινας και μὴ τὴν ἔφερε και τίφρα.

Παλι τοῦ Ράλλη τοῦ μοπου
τὸν τόπο θά γλυτόση,
κι' εἰλαε κόσμος πὺς μπορεῖ
σανεῖ νὰ φουκτόση.

Κι' ὁ Κόντες μὲλις τῆκουε φωνάει 'στὰ παιδιεῖ:
κάρτε τὰ κλειδιεῖα.

Σῶρε νὰ τὴν ἀνοίξετε, ὄρε νὰ τὴν κλειδέτε,
ὄρετ' 'στὸν μόλο τῆς Βουλιεῖς μὲ προκοπή ν' ὄλιετα.

Κι' ἂν ὁ Κόντες ὁ μοιρατοῦ δὲν τὴν ἀνοίγ' ἐπιμόνωε,
ἴτε κίβιδνος μεγάλος
νὰ γαιη κανίνας ὄλεε,
και νὰ πῆγαινε κι' ὁ Ράλλης νὰ συνειδοῖεῖ μόνος.

Τὴν Βουλιεῖ τὴν Μανταφῆρα
τὴ τὴν ἴθελαν και τῶρα
νὰ τὴν φέρουιν ἄρον ἄρον
μὲ γκαμηλιεῖς και μὲ μπῆλουε,
και μὲ τόσοις Καρνάβλουε
και καῖμμετα τῶν κάρρων.

Μὰ πὺς τοῦθιε, πὺς τοῦ φῶνη
τοῦ ξανθοῦ τοῦ τοκλιεῖ...
τὴ τὴν ἔφεραν νὰ κῆρη;
τὴ τὴν ἔφεραν νὰ τῆ;

Γιὰτ' ἔχη τῶση εἰλα
'στὴν Ἀποκριὰ νὰ ὄραση,
ρῆτικε τῶχαιε βραβεία
μοσκοῦδων ὄε μοιραση;

Ποῦε Ρωμροῦ δὲν θά μῆθουε,
μὰ θά πῆ νὰ κηθουε.

Με' αυτόκίνητο μεγάλο
τρέχει σε καθένα μπάλιο.

Ήσθη Βουλής τὰ θεωρεία
γὰ ν' ἀκούσῃ ρητορεία,

Ποῦς οὐ κρύβον τὴν αἰσὶν
θὰ μυνέψῃ τὸν χορὸν,
καὶ θὰ πάῃ στὴ Βουλὴ
νὰ προέβῃ πορὸς μίλει;

Καὶ πορὸς ὁ ἄριστος τὸς Θεοδοίου ἀνάμματα
νὰ ἔθῃ τὸν Θεοτόκῃ μὲτ' ἄλλα κόρματα,
καὶ τὴν ἰσχυρὰν τοῦ σπυρὶ
νὰ κλάσῃ τὸ γαϊτάν;

Κι' ἔγὼ, πάλῃ, ἐν γέροντι,
θὰ ἔδωκ' αἰεὶ καὶ θὰ κέρω
μὲ κέρω νὰ ἴδω.

Κι' ἔγὼ προκρίνω τὸρα
Θεοδοίου κέρω
κατὰ στήθεσσι θῆρα.

Τὸς παρρησιαίης πατήρας
τῆς μαρτυρίας τῆς σοφίας,
ὡς τοὺς ἔλασεν στὰς ἡμέρας
ὡς τοσοῦτον Παρά;

Μὰς σπῆν, νεοκλήμῃ τὸς ἴχθους
δὲν τὸς ἔβανεν ἰσοχούς,
τὸς πατήρας ν' ἀποκρίθω.

Καὶ σπῆν καὶ λυγιστὴν
νὰ λῆθω τὴν Σαρκαστῆν
τὴν λαοφῶν νὰ γυρίθω;

Γὰ τὰ νεοκλήμῃ τὸς Πάλλῃ
φέρουν τὴν Βουλὴν καὶ πάλῃ
οὐ σκοποῦραὶ νὰ μὰς ἔδω.

Νομοσχέδια τρανὰ,
ποῦχουν γίνεα μαρνήτα,
γαίνουσι σήμερα ἔανά...
κὺνταξί τα... νάτα νάτα.

Μήτε στῆς Ἀποκριαίης ἡ Βουλὴ δὲν μὰς ἔβινε,
καὶ μὰς ἔδωκ' ἕνα κι' ἔνα
νομοσχέδια ριγμένα
στὴν ἀχρήστῃν τὸ κορφῆν.

Χάρω, καὶ τὸς παρρησιαίης...
νομοσχέδια μεγάλα,
ποῦ τὰ κῆναμε γὰ μύθορα,
γαίνουσι μὰς ἀπὸ τὴν κόρφῃ.

Καλῶς στῆν τὴν Ἀποκριά, κι' ἔβινε, ὁ ἀποκρίθω,
κουκῆ θὰ μαρτυρήθω,
θὰ πρὸς, θὰ χορῆθω.

Μήτε οὐ τούτους τὸς κερῶς
πολλοὶ γὰ φεῖχμα κλαίθωται,
κι' ἐν τούτοις εἰλε γὰ χορῶς
δαμνιομῆναι φεῖθωται.

Χάρω, ἔδω, χορῶς ἐπὶ, κι' οὐκ Πρεσβυται
σὲ τούτῳ μὰς μινθῶται...
μήτε κι' οὐ γερωνότατοι τίτοιχοις χορῶς κατὰ
ἐὰν τὸρα δὲν ἔβινθωται.

Μὴν τοὺς ἀκούς, Ἀποκρηά, τοὺς παλαιοκαπαρδες,
 κ' ἂν σκούρουν πῶς δὲν ἔχουμε μῆτε σὺν ἤλιω μοῖρα,
 κ' ἂν κάνουνε τὰ μάττα των γαριβα γὰρ παρὰδες,
 μὰ πάντοτε τὴν φτώχεια των γὰρ ψεύτικη τὴν ἴπρη.

Ξέρω πῶς τῶχουν φυσικὸ παντοτεινὰ νὰ κλαίνε
 καὶ φτώχειας νὰ μᾶς λένε.
 Εἶναι πολὺ κλαψάρηδες
 καὶ κλαίγονται σ'τὰ φέμματα...
 ἴδω κ' ὅι δεικνονόμωρδες
 φυλάνε κομποδέματα.

Μὴ τὰ λόγια των ἀκούς,
 νόμιζέ τα κολοκίθια...
 μὰ κ' ἂν ἐλέπης μερικὸς
 πηδηκτοῦληδες ἀ' ἄλλ' ἔθνη
 νάχουν πεινα δυνατή,
 καὶ μὴ τοῦτο τάχα τί,
 ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.

Τὰ παπούτσιμα των παιτοῦν,
 τῆς κοιλίτσας των κρατοῦν,
 τὸν χορὸ δὲν παρατοῦν.

Καλῶς σ'την τὴν Ἀποκρηά τῆς νέας Ρωμοσοῦνης...
 κόσμος μαζεύεται πόλεις
 σ'τὸ πανηγύρι τῆς τρελλῆς,
 κ' ἴπρησαν εἰς τ' Ἀνάκτορα τὸν τῆς Δακισοῦνης...

Ὁ τοῦ Λομβάρδου Πρόδρομος αὐτὸς ὁ κανακάρης,
 ποῦναι πολλὰ κ' ἡ γνῶσις του κ' ἡ παῖρα του κ' ἡ χάρις,
 μᾶς ἔγινε σημαντικὸς
 τοῦ Βασιλεῖα γραμματικῆς,
 κ' ἔτσι μιλεῖ σ'τοὺς φίλους του, κ' ἔτσι μιλεῖ σ'τὸ κόμμα,
 ὅπου ποτὰ τὸ βούλεφε καὶ μὴ ψυχὴ καὶ σῶμα.

Ἄσμα ποῦ δὲ συγκινήθη τοῦ Ξεφράνου τοῦ Διονύση.

Ἄφινω γεγὰ σ'τοὺς φίλους μου καὶ σ'τῆς Ἐλῆς τὴν στάνη,
 ἄφινω καὶ τῆς Θέμιδος τ' ὀλέερο μπροστίν,
 γὰρ τὸν Λομβάρδο σήμερα τὸ παρατὸ κ' ἔκνενα,
 καὶ πᾶς τῆς Κορώνας μᾶς γραμματικῆς νὰ γίνω.

Φέρτε νὰ πρῶμα, τῶς γίαις μου... γραμματικῆς προβάλλω...
 καίχουν λαγοῦτα καὶ βιολεῖ,
 καὶ χαρκεῦν τ'ὸ Βασιλεῖα
 γραμματικῆς μεγάλο

Μ' ἔπρησαν μέρα σ'τὴν Αἰθῆ
 κ' ἔχ' ὀλεσαν γ' αὐτὸ πολλοί,
 καὶ πρῶτο τὸ χρυσοῦ μαλλί.

Καὶ λέν πολλὰ πρῶθενά χωρὶς ἀρχὴ καὶ τέλος,
 πῶς θάμα τάχα τῆς Ἐλῆς ἀντιπροστέλλω μέλος,
 καὶ ὄχω μόνω μου δουλειὰ
 τὸ νὰ μιλῶ σ'τὸν Βασιλεῖα
 νυχθημερὸν γὰρ τὴν Ἐλῆ.

Ἄς ποῦν καὶ περισσότερα
 καὶ τρεῖς φορές χειρότερα.

Ἐγὼ τὴν Σεχαρένα μου γὰρ τίτοια δὲν τὴν σκάνω,
 ἐγὼμαὶ Νήγιος μὲ νιοῦν καὶ ἔρω τι δὲ κάνω.
 Ἐγὼμαὶ Νήγιος μὲ νιοῦν μὲ πειρα καὶ μὲ γνῶσι,
 κ' ἔκνενα ποῦ μ' ἐβλέφε δὲν θὰ τὸ μεταγοῦσῃ.

Ἐγιναν μοῦτρα σὸν φλωρὰ
 γὰρ μὲ τὸν κανακάρη
 τῆς Θέμιδος τὴν Σεχαρέ
 εἶναι σ'τὸν Ἀργασάρη.

Ἄφινω γεγὰ σ'τοὺς φίλους μου μὲ τὴν γλυκερὰ μου γλῶσσα,
 καὶ σ'τὸν Λομβάρδο παρατὸ τὰ σχέδια τὰ τόσα,
 καὶ μὴ σ'τὸ λούση μὴ χάρὰ καὶ νὰ μὴ τὸ κενίσῃ,
 καὶ νὰ θυμάται ποῦ καὶ ποῦ τὸν πρόδρομο Διονύση.

Φέρτε νὰ πρῶμα... γεγὰ χάρὰ... γελᾶτε χαρικοί...
 μῆτε σ'τὴν μεταρροῖμα δὲν γίνετα χαλῶστρα,
 μῆτε ὁ ἄφινω κανεὶν τὸ στόμα νὰ μὴ σ'τῃ
 γὰρ χάρη τοῦ βασιλικοῦ ποῦ ἔεται κ' ἡ γλῶστρα.

Τὰ ἔσχάνα τὰ καλῆ.
 γεγὰ σου, Θέμις καὶ Βουλλῆ...
 Γραμματικῆς τοῦ Βασιλεῖα,
 θὰ φορέται καὶ στολή,
 θὰ μὴ δάλου τρικαντὸ,
 θάχω καὶ σπαθὶ κοντὰ.

Καὶ μοῦ λένε σ'τὸ Παλάτι: διὰ καλέ μᾶς, διὰ καλέ μᾶς,
 Νήγιος μᾶς, γραμματικῆς μᾶς,
 ταῖναι ταῦτα ποῦ σοῦ λέν φλογεροὶ σαπουμπλινάνοι;
 πλὴν ὁ Νήγιος ἀπαντᾷ πῶς γνωρίζει: τί θὰ κάνῃ.

Μ' ἔκοῦσαν ἀλλήνιὰ μὲ τὴν πολλὴν παρῶτα,
 μὰ τώρα σεις οἱ φίλοι μου
 φιλόστοι τὰ χεῖλη μου,
 κ' ἔς εἶται τὰ φίλῶμα σας τοῦ Τζάντε μαντολέτα.

Ἐἶθε μεγάλῃ πόνηση σας
 παντοτεινὰ νὰ μένη...
 ὅρα καλῆ σ'τὴν πρῶμην σας
 καὶ τρεῖς εὐλογημένη.

Ἄφιστε τὴν μεζονά τὸν ὀδῆκο τῆς νὰ θγάλη,
 δὲν θέλω συναδέλφους μου νὰ ἔλιπῶ περιλόπου...
 ἀρεβοῦρ σ'τὴν αἰθουσα τοῦ θρόνου τὴν μεγάλη...
 ὀφῶμεθα μετὰ μικρὸν ἐκεῖ καὶ σ'τοὺς Φιλίππους.

Συγκινημένος τὰς φίλῶ
 κ' ὄλους θερὰ παρακαλῶ
 πολλοὺς πολλοὺς χαίρεσιμους νὰ πῆτε τοῦ Κορμίνου,
 κ' ἔμένα μερὰ τῶς γίαις μου, μ' ἔπρησαν σ'τὸ Παλάτι.

Μὲ τίτοια λόγια χαιρετῶ καὶ τόσα συγκινήσις
 τοὺς φίλους ὁ Διονύσης,
 καὶ στέκει χρυσοστολιστός καὶ λάμπων προτὸ τοῦ θρόνου...
 καλῶς σ'τὴν τὴν Ἀποκρηά... καλῶς σ'τὴν... καὶ τοῦ χρόνου.

Ἡ καὶ περισσότερα ποιητικῆς,
 μ' ἄλλους λόγους ἄγχαίσις.

Ἡ καὶ περὶ νηφίματος σπουδαία πραγματεῖα
 τοῦ Κερκυραίου τοῦ γιαιτροῦ τοῦ Σπύρου Ζαβιτόπου,
 μὲ παραγγέλματα σοφῆ πολλῆ τε καὶ παντοῖα
 πρὸς χρῆσιν καθῆκα καθαροῦ καὶ ρυπαροῦ ζῶντου.

Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Σπαρτιατικόν,
 ποῦ θγαίνει χρόνους δάδεκα λαμπροῦ Ἑλληνικόν.

Λεύκιμα τοῦ Σανθοπούλου, ποῦναι φωτογράφος πρῶτης
 καὶ γραμμάτων διαπύτης,
 ἀπὸ γέροντας καὶ νέους τοῦ θεάτρου συγγραφεῖς,
 ἄλλους μὲν χριστιανικοῦ, κ' ἄλλους λαικῆς κατηγῆς.